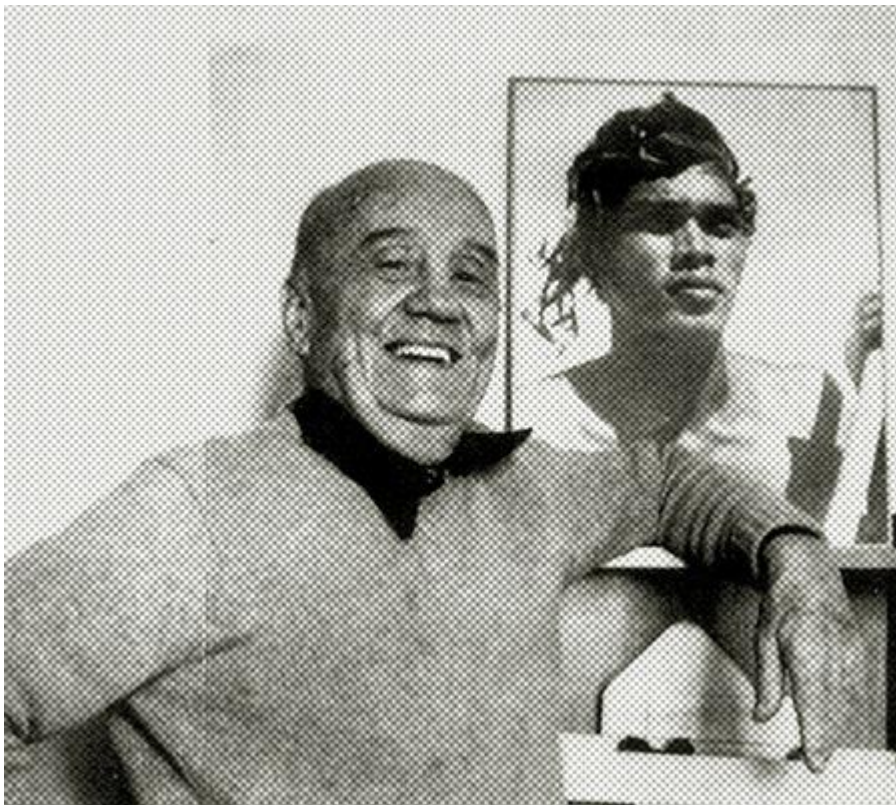

Daniel Guerin, ελευθεριακός κομμουνιστής και θεωρητικός της απελευθέρωσης των ομοφυλόφιλων

Του NICK HEATH*

Ο Daniel Guerin γεννήθηκε στο Παρίσι στις 19 Μάη 1904. Η οικογένειά του ήταν εύπορη, με φιλελεύθερες απόψεις ίδιες με αυτές της τάσης Ντρέιφους*. Το οικογενειακό του υπόβαθρο ήταν ευνοϊκό ώστε να αναπτύξει από νωρίς έντονο ενδιαφέρον για τις τέχνες, τα γράμματα και τη μουσική. Διακρίθηκε στο πανεπιστήμιο. Διαβάζοντας Marx, Proudhon, Sorel, Lenin και Trotsky το 1930, ο Guerin τα έσπασε με την αστική του ανατροφή και άρχισε να δραστηριοποιείται στην αριστερά. Αργότερα, όμως, όπως έλεγε ο ίδιος: «Η ανάγνωση και μελέτη των έργων του Μπακούνιν, στην έκδοση των έξι τόμων του Max Nettlau, καθώς και του James Guillaume, με ενέπνευσε στην εναντίωση σε οποιοδήποτε είδος εξουσιαστικού σοσιαλισμού, είτε αυτοαποκαλείται γιακωβίνικος, μαρξιστικός, λενινιστικός ή τροτσκιστικός. Οι επιπτώσεις της αναταραχής που προκλήθηκε από αυτήν την ανάγνωση, με οδήγησαν να αναθεωρήσω ριζικά τα συναισθήματα του θαυμασμού που μου είχε εμπνεύσει η επαναστατική στρατηγική του Λένιν ... καταλήγοντας... ότι ο σοσιαλισμός πρέπει να απαλλαγεί από την ψεύτικη έννοια της “δικτατορίας του προλεταριάτου” προκειμένου να ανακαλυφθεί εκ νέου η ελευθεριακή του αυθεντικότητα. Αυτό με οδήγησε, όταν αναθεώρησα το ιστορικό μου έργο για τη Γαλλική Επανάσταση, να αντικαταστήσω τους “επαναστατικούς περιορισμούς” όσον αφορά τη “δικτατορία του προλεταριάτου”».

Το 1936 ο Daniel δραστηριοποιήθηκε με τον Marceau Pivert στην αριστερή πτέρυγα του SFIO (οργάνωση-πρόδρομος του γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος). Με διαδοχικά στάδια, όμως, μετακινήθηκε προς μια ελευθεριακή κατεύθυνση. Ένα από αυτά τα στάδια ήταν η Ουγγρική Επανάσταση του

1956. Πρώτα απ' όλα «αυτό που αποκαλώ κλασικό αναρχισμό, το εξήγησα στο “Η Νεολαία του Ελευθεριακού Σοσιαλισμού” (1959), στη συνέχεια στο έργο “Αναρχισμός” (1965) και ταυτόχρονα στο “Ούτε Θεός Ούτε Αφέντης”, μια ανθολογία του αναρχισμού, όπου δίπλα στον Μπακούνιν δόθηκε χώρος στον Στίρνερ, τον Προυντόν, τον Κροπότκιν και πολλούς άλλους. Στη συνέχεια, αποστασιοποιούμαι λίγο από τον κλασικό αναρχισμό και δεν γυρίζω την πλάτη μου τόσο πολύ στις προηγούμενες μαρξιστικές μου αναγνώσεις, δημοσιεύοντας το “Για έναν ελευθεριακό μαρξισμό”, ο τίτλος του οποίου, ομολογώ, δημιούργησε σύγχυση και σοκαρίστηκαν οι νέοι ελευθεριακοί φίλοι μου».

Μετά τα γεγονότα του 1968 στη Γαλλία, στα οποία συμμετείχε ενεργά, πορευόμενος στο πλευρό του Daniel Cohn-Bendit σε πολλές διαδηλώσεις, βοήθησε στη συγκρότηση της οργάνωσης Mouvement Communiste Libertaire (MCL - Ελευθεριακό Κομμουνιστικό Κίνημα) με τον Georges Fontenis. Μετά τη διάλυση του MCL, δραστηριοποιήθηκε στην Organisation Communiste Libertaire (OCL - Ελευθεριακή Κομμουνιστική Οργάνωση), στη συνέχεια στην Organisation Revolutionnaire Anarchiste (ORA - Οργάνωση Επαναστατών Αναρχικών) και τέλος στην Union des Travailleurs Communistes Libertaires (UTCL - Ένωση Κομμουνιστών Ελευθεριακών Εργατών) από το 1980 μέχρι το θάνατό του.

«Για σχεδόν ένα τέταρτο του αιώνα προσκολλήθηκα στον ελευθεριακό σοσιαλισμό ή ελευθεριακό κομμουνισμό (η λέξη “αναρχισμός” μου φαινόταν πολύ περιοριστική και την υιοθετούσα μόνο εάν συμπληρωνόταν με τη λέξη “κομμουνιστής»).

Ο Daniel πήρε ξεκάθαρη θέση ενάντια στον φασισμό από την αρχή και το έργο του «Fascism and Big Business» διαβάζεται ακόμη και σήμερα. Είχε επίσης ηγετικό ρόλο στον αγώνα ενάντια στη γαλλική αποικιοκρατία - διαμαρτυρούμενος ενάντια στην κατάσταση στην Αλγερία από τη δεκαετία του 1930 μέχρι τη δεκαετία του 1960. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ήταν δραστηριοποιημένος στον αγώνα κατά της γαλλικής κατοχής της Νέας Καληδονίας (Kanaky). Ήταν επίσης αντιμιλιταριστής, και εργαζόμενος ως δημοσιογράφος και διορθωτής ήταν ενεργός στο κεντρικό συνδικάτο της CGT.

Δεν φοβόταν να διακηρύξει την ομοφυλοφιλία του από την αρχή του κινήματος απελευθέρωσης των ομοφυλόφιλων. Τα απομνημονεύματά του είναι εξαιρετικά ειλικρινή όσον αφορά τις σεξουαλικές του προτιμήσεις.

Προσωπικά συναντήθηκα με τον Ντάνιελ δια ζώσης μόνο μία φορά μιας και παρακολούθησα ένα συνέδριο της ORA ως παρατηρητής εκ μέρους της Anarchist Workers Association (Ένωση Αναρχικών Εργαζομένων) από τη Μεγάλη Βρετανία το 1975. Μιλούσε άπταιστα αγγλικά, που τα καλλιέργησε κατά τη διάρκεια της εξορίας του στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και έτρεφε έντονο ενδιαφέρον για την κατάσταση στη Βρετανία.

Ο Νέστορ Μάχνο στο «Αλφαβητάρι του Επαναστάτη Αναρχικού» έγραψε ότι εννέα στους δέκα διανοούμενους δεν θα συσπειρωθούν για το σκοπό των καταπιεσμένων ή θα προσπαθήσουν να τους ξεγελάσουν. Ένας στους δέκα θα ήταν φίλος τους και θα πολεμούσε μαζί τους ενάντια στη μυστικοποίηση των άλλων. Ο Daniel Guerin ήταν ο ένας από τους δέκα, ένας μοναδικός

άνθρωπος, ένας διανοούμενος αφιερωμένος στην υπόθεση του ελευθεριακού κομμουνισμού. Με τα δικά του λόγια: «Ο ελευθεριακός κομμουνισμός δεν είναι προσέγγιση ούτε και ένα δόγμα χωρίς καμιά παραλλαγή ... δεν πρέπει να έχει ρίζες στο παρελθόν, αλλά πρέπει να είναι ένα σημείο εκκίνησης για το μέλλον. Η μόνη πεποίθηση που με κινεί είναι ότι η μελλοντική κοινωνική επανάσταση δεν θα είναι ούτε ένας μοσχοβίτικος δεσποτισμός ούτε ένα σοσιαλδημοκρατικό χλωροφόρμιο, δεν θα είναι εξουσιαστική αλλά ελευθεριακή και αυτοδιευθυνόμενη, ή, αν σας αρέσει, συμβουλιακή».

Ο Daniel Guerin πέθανε τη νύχτα της 14ης Απρίλη 1988, σε ηλικία 83 χρόνων.

#Η τάση Ντρέιφους, Εβραίου αξιωματικού του γαλλικού στρατού, αντιπασσόταν στην οποιαδήποτε αντισημητική ποινικοποίηση, εξ ου και η περίφημη Υπόθεση Ντρέιφους.

*Το κείμενο αυτό εμφανίστηκε εδώ <https://libcom.org/history/articles/1904-1988-daniel-querin>

Μετάφραση: Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης.